

J. L. KAŠPAR

grafika

SOBOTKA

rodný dům Václava Šolce

4. – 31. 8. 1974

Jestliže si pořadatelé druhé letošní výstavy, Spolek sběratelů a přátel exlibris v Praze a Osvětová beseda v Sobotce, vybrali právě práce J. L. Kašpara, hlavním důvodem byla jistota, že hodnoty, které umělec vystaví, budou naprosto bezpečné a že vystavené grafické listy naleznou u návštěvníků ohlas bezpochyby kladný. Z katalogů předešlých výstav J. L. Kašpara se dozvídáme leccos z jeho dosavadního života a řada informací vrcholí vždy v tónu poněkud křehce poetickém. Po prohlédnutí vystavených děl, případně po nahlédnutí do autorova ateliéru zjistíme, že nepřehánějí.

Ptáme se tedy, proč motivy, jichž J. L. Kašpar používá, jsou tak křehké, proč jsou to právě kaligraficky zpracované plochy motýlích křídel, proč nám tělíčka brouků připomínají kreslené rebusy či plánky bludišť? Vedle lásky k drobnostem, do nichž lze počítat i opravdové motýly a brouky, tu hrají značnou roli i vzpomínky z nejranějšího dětství. J. L. Kašpar se narodil před téměř šedesáti lety v Bosně, v zemi prosycené islámem, a sám se přiznává, že na něj zapůsobila složitá ornamentika islámských staveb, jejich barevnost rozpuštěná v proudech slunečního světla. I přes to, že strávil na Balkáně jen pět let, vzpomínky ho nyní ovlivňují.

J. L. Kašpar začínal svou uměleckou dráhu v ateliérech hned tří ústavů, Státní grafické školy, Umělecko-průmyslové školy a pak i Akademie výtvarných umění. Během života prošel několika tvůrčími obdobími a stejně jako je tomu v každém životě, hlásí se k některým více a k jiným méně. Vejdeme-li do jeho sklepního ateliéru, můžeme tato období na zbylých dílech ještě pozorovat. Můžeme však pozorovat i cosi jiného, spoustu zdánlivých zbytečností, etiket, knoflíků, kousků dřeva, věcí, které zaplňují prostor a které by jiní lidé rozhodně doma neschovávali, věcí, jež prozrazují umělcův až něžný vztah k prosté skutečnosti i jeho smysl pro humor. A z tohoto prostředí vychází nejnovější tvorba, nalézající své těžiště v miniaturních plodech živé přírody, jíž J. L. Kašpar vědomě konkuruje. Není to únik ze skutečnosti, je to vytváření skutečnosti nové. Podstatné je estetické působení jemné kresby, barevné kompozice a tvarové

rozličnosti ornamentálně zpracovaných ploch. Podstatné je i působení křehkých básnických objektů, vždy dokonale technicky zvládnutých ať v kresbách, grafice či malbě. Mluví se o Kašparově hravosti, není to však jenom hravost, je to životní potřeba, charakterizující umělcovo duševní založení.

Kdysi, když byl členem Umělecké besedy, byl J. L. Kašpar spíše malířem, nyní, jako člen Holara a jako profesor střední výtvarné školy, se soustřeďuje více na práce grafické. Je činný v oblasti volné tvorby, účelové grafiky a do značné míry tvorby exlibris. Abychom při našich prostorových možnostech ukázali zájemcům alespoň skromný průřez umělcovou tvorbou, vystavili jsme tentokrát vedle exlibris i několik volných grafických listů, jež vypoví o J. L. Kašparovi daleko více než sáhodlouhé popisy. Doufáme, že výstava splní svůj účel a přispěje tak k obohacení kulturního života našeho města.

Josef Prokop

